

Dr. Marty Klein, filozof in seksualni terapevt

O spolnosti bi morali zdravniki vedeti več

Brane Piano

Dr. Marty Klein je filozof, že četrto stoletje pa dela kot zakonski in družinski svetovalec in seksualni terapevt. Na intervjuju v Celju ga je bolj od pogovora v restavraciji hotela Astor, pod katero so nedeljski kopalci čofotali v mestnem bazenu, spočetka zanimalo staro Celje, veselil se je popoldanskega obiska Žičke Kartuzije in Ptuijskega gradu. S soprogo živi v kalifornijskem Palo Altu v hiši z vrtom kaktusov in ogromno zbirko rock 'n' roll plošč, v prostem času pa igra komorno glasbo v kvartetu Behinde the Tymes. Ko je značilno ameriško nezaupanje do novinarjev izpuhtelo, je začel sproščeno govoriti o svojem delu.

Dr. Marty Klein je redni sodelavec ameriških časopisov in strokovnih revij, avtor v več jezikov prevedenih knjig o spolnosti, reden gost ameriških univerz, televizijskih in radijskih oddaj. Strokovne seminarje za profesionalce in laike zadnja leta pripravlja tudi po Vzhodni in Srednji Evropi. Je prejemnik več strokovnih priznanj in ugleden član različnih združenj. Kot klinični terapevt se ukvarja s posamezniki in pari – od leta 1980 je vodil več kakor 20 tisoč seans. V začetku septembra je prvič v Sloveniji pripravil seminar v Šmarjeških Toplicah, februarja pa bo gostoval v Ljubljani.

Dandanes so ljudje še vedno močno izpostavljeni strahovom v zvezi z lastno spolnostjo. Biti sodoben človek vključuje tudi strah pred spolnostjo, lastnimi spolnimi željami in nagnjenji. Moderen človek je odtujen od narave in do določene stopnje tudi od soljudi, obenem pa je podvržen ogromnemu vplivu množičnih občil. »Vpliv medijev na spolnost ni vselej pozitiven,« pravi Klein, zato je med večnimi dvomi o lastni spolni normalnosti v sodobnem svetu najbolj v ospredju masturbiranje. »Gre za temo, ki jo še vedno spremljajo veliki dvomi in strahovi, češ, če masturbiram, nisem pravi moški, s tem bom prizadel samega sebe, to pomeni, da sem osamljen, če masturbiram, se bo name jezil Bog, četudi sicer menim, da je masturbiranje čisto v redu, se moram pretvarjati, da tega ne počnem ... Masturbiranje je najbolj razširjen strah. Obenem pa predstavlja prvo veliko skrivnost spolnosti v življenju. To sicer ni poslednja skrivnost, za večino pa je prva,« pojasnjuje Klein, ki na primer do pornografije ni hudo kritičen.

Pornografija ni realistična

»Razširjenost pornografije na internetu ni nič slabega. Dojemamo jo kot nekaj zanimivega in nanjo lahko gledamo kot na avtomobile ali dobro hrano. Vse to lahko uporabimo koristno ali škodljivo. Kdor tehta 200 kilogramov ali divja po avtocestah, hrane in avtomobilov gotovo ne uporablja sebi v korist. Pa zato še ne pomislimo, da bi prepove-

dali hrano in motorna vozila,« razlaga Klein. Če bi se ljudje bolje spoznali na spolnost, se o njej odkrito pogovarjali, bi predstavljala pornografija le ponazoritev spolnosti. Toda ljudje k vizualnim podobam, naj bodo to verske slike ali televizijske reklame, lepimo svoje osebne nazore. Prepričanja in asociacije, ki jih mnogi ljudje prilepijo k pornografiji, pa mnogokrat niso dovolj zdravi. Zakaj? »Primanjkuje nam občutka za realistično. Če prebiramo zgodbe o zgodnjekrščanskih mučenikih in če se ne znamo vživeti v način razmišljanja ljudi izpred dva tisoč let, se lahko vprašamo: 'Kaj je z mano narobe, da si ne želim, da bi me zaradi moje globoke vere raztrgali levi?'« Ob gledanju in uživanju pornografije bi zato morali biti dovolj spolno razgledani in bilo bi nam jasno, da pornografija ni realistična. Kot pravi Klein: »Moj penis ne bo nikoli tako velik. Ženska, s katero občujem, ob pogledu na moja poraščena prsa ne bo doživela sto orgazmov.« Ljudje rečemo, da nam je kakšno drevo všeč, cvetlica nikakor, kakšnega metulja pa da čisto nič ne štekamo. Tako bi morali dojemati tudi pornografijo, ni pa se treba od nje česarkoli učiti.

»Kar prikazuje pornografija, največkrat ni realno. Ko v NBA gledate svojega Raša Nesterovića, se zavedate, da sami ne boste nikoli ne igrali ne izgledali kakor on. Zavedate se, da je tisto predstava, ki za vas ni realna, da za vas ne bo nihče navijal tako kakor zanj. Pornografijo je užitek gledati, je vznemirljiva, ampak moje telo in telo moje soproge v najini spalnici večine prizorov iz pornografskega filma ne bosta sposobna nikoli izvesti.«

Klein ne vidi bistvenih razlik med dojemanjem spolnosti v ZDA in v Evropi. Spolnost evropskih kristjanov je precej podobna spolnosti ameriških kristjanov. Toda vernika v Texasu in v San Franciscu se tudi po odnosu do spolnosti že močno razlikujeta. Podobno je v Evropi. Zelo verni ljudje v Sloveniji, na Hrvaškem ali v Srbiji imajo do spolnosti drugačen odnos od vernega Nizozemca. Že med družinami z devetimi ali samo dvema otrokoma so v odnosu do spolnosti velike razlike in pri tem ni pomembno, kje družini živita.

Histerija zaradi seksa

»Ena izmed pomembnih razlik pa je, da Evropejci zaradi seksa ne zganjate tolikšne histerije kakor Američani, ker niste tako zelo politično prestrašeni. V ZDA se politiki ločijo na tiste, ki so jezni ali se bojijo seksa, tiste, ki bi radi omejevali ljudi in njihovo izražanje spolnosti, ali na tiste, ki sprejemajo spolnost, kakršna je, in bi radi ljudem omogočili, da počnejo, kar jim ustreza. Ameriška javnost je enako razdeljena. Tega v Evropi ne opažam, tukaj se ljudje razlikujejo po drugih stvareh, ki se mi zdijo tudi bolj smiselne,« meni Klein.

Klein se ne odziva več vabilom na pogovorne televizijske oddaje, ki se ukvarjajo s prikazovanjem in reševanjem partnerskih in osebnih odnosov v zvezi s spolnostjo. Pravi, da takšne oddaje spodbujajo nagnjenost Američanov, da se razvrščajo v nekakšne kategorije. Talkshowi imajo veliko gledanost in si zato ne dovolijo, da bi reševali specifične težave posameznikov, zato jih po-

O ljubezni na hribčkih

»Ob pogledu na številne cerkvice po slovenskih hribčkih sem se spomnil Jezusovih besed, da ljubi svojega bližnjega kakor sebe samega, da ravnaj z drugimi, kakor naj bi drugi ravnali s teboj, da ljubi tudi grešnike in da spoznaj, da spolnost ni nevarna, temveč je božansko darilo. Bog nam je dal seksualno energijo, vdihnil jo je v telo vsakogar, zato spolnost ne more biti nekaj slabega. To, proti čemur bi se morali boriti, je spolna nevednost, strah in nesporazumi v spolnosti, ne pa izražanja spolnosti.«